

Arrest

nr. 34 664 van 24 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met het Migratie- en asielbeleid,
2. de gemeente Boom, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid en van de burgemeester van de gemeente Boom van 1 september 2009 tot weigering van afgifte van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat S. DE VRIES, die loco advocaat J. DERIDDER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij kwam voor een eerste keer toe in België op 31 mei 1975. Op 24 september 1975 werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een identiteitsbewijs voor -12-jarigen. Op 17 mei 1981 werd de verzoekende partij ingeschreven in het bevolkingsregister. Haar identiteitsbewijs voor kinderen

werd op 6 oktober 1986 vervangen door een gewone identiteitskaart voor vreemdelingen. Op 6 maart 2001 werd de verzoekende partij van ambtswege afgevoerd.

Op 4 mei 2004 doet de verzoekende partij een aanvraag voor een visum lang verblijf.

Op 13 september 2004 doet de verzoekende partij een aanvraag voor een visum kort verblijf. Op 5 augustus 2005 wordt de afgifte van een visum kort verblijf geweigerd.

Op 6 december 2005 doet de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het oude artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 5 mei 2006 verklaart de gemachtigde van de bevoegde minister de aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt op 17 mei 2006 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

De verzoekende partij verhuist naar Brussel. Op 24 januari 2007 wordt aan de verzoekende partij door de stad Brussel een identiteitskaart voor vreemdelingen uitgereikt, geldig tot 2 oktober 2007.

Op 23 oktober 2007 wordt aan de verzoekende partij door de stad Brussel een identiteitskaart voor vreemdelingen uitgereikt, geldig tot 2 oktober 2012.

De verzoekende partij verklaart dat haar identiteitskaart voor vreemdelingen werd gestolen, en dat de gemeente Boom op 15 april 2009 weigerde een kaart af te geven.

Op 26 augustus 2009 stuurt de verzoekende partij een fax naar de gemeente Boom met de mededeling dat, hoewel zij een uitnodiging van de gemeente ontvangen had, de gemeente weigerde haar een identiteitskaart voor vreemdelingen van onbepaalde duur uit te reiken.

Op 1 september 2009 maakt de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende brief over aan de gemeente Boom:

"Ik verwijst naar onze instructies dd. 21/02/2007 waarvan in bijlage een kopie. Tengevolge deze beslissing werd de identiteitskaart voor vreemdelingen die aan meneer ten onrechte was afgeleverd te Brussel op 24/01/07 ingetrokken. Meneer had op dat moment immers geen recht meer op verblijf. Op 05/05/06 werd zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 06/12/05 in toepassing van art. 9, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Er werd op 2 juni 2009 een verzoekschrift ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de intrekking van een nieuwe identiteitskaart voor vreemdelingen die zou zijn afgeleverd te Brussel op 23.10.2007. De afgifte hiervan gebeurde opnieuw buiten het medeweten van onze diensten en zonder voorafgaande instructies. Uiteraard kan de vreemdeling geen rechten putten uit een onterecht verkregen verblijfstitel. Wij wachten de afloop van het ingediende verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen af en blijven bij ons standpunt zoals vermeld in onze beslissingen van 05/05/06 en 21/02/07."

Bij fax van 1 september 2009 deelt de gemeente Boom mee:

"Naar aanleiding van uw fax die wij gisteren volledig hebben ontvangen, kunnen wij u het volgende meedelen.

Na contacten met de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, dienst Vreemdelingenzaken te Brussel en hun instructies van heden, die wij dienen op te volgen, zullen wij niet overgaan tot het uitreiken van een verblijfstitel aan uw cliënt.

Reeds op 6 december 2005 werd de toenmalige art. 9 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 21 februari 2007 werden opnieuw instructies gegeven om de ten onrechte verkregen verblijfskaart van de heer E (...) in te trekken.

Het verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 2 juni jongstleden tegen de intrekking van een nieuwe identiteitskaart voor vreemdelingen, die werd afgeleverd te Brussel

op 23 oktober 2007, buiten het medeweten van de dienst Vreemdelingenzaken en zonder voorafgaande instructies van de dienst Vreemdelingenzaken is nog niet beslist Uw cliënt kan geen rechten putten uit een onterecht verkregen verblijfstitel. Wij wachten de afloop van het ingediende verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen af en blijven bij ons standpunt”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 1 september 2009 blijkt duidelijk dat zij de bestreden beslissing genomen heeft en instructies overgemaakt heeft aan de gemeente Boom. In de fax van 1 september 2009 verwijst de Dienst Vreemdelingenzaken naar de *“instructies dd. 21/02/2007.”* De instructie van 21 februari 2007 luidt als volgt:

“Betrokkene is ten onrechte door uw diensten opnieuw in het bezit gesteld van een nieuwe identiteitskaart voor Vreemdelingen op 24.10.2007.

Betrokkene is sinds 17/12/1981 ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 6/03/2001 werd hij afgevoerd van ambtswege uit het register. Betrokkene heeft België langer dan een jaar verlaten en diende een aanvraag in, om een beroep te doen op het recht op terugkeer krachtens het K.B. van 07/08/1995. Deze aanvraag werd geweigerd in augustus 2005 omdat betrokkene niet voldeed aan de voorwaarden gesteld in het K.B.

Nadien diende betrokkene op 6/12/2005 een aanvraag machtiging tot verblijf in via de procedure van artikel 9. lid 3 maar deze aanvraag werd op 5/05/2006 onontvankelijk werd verklaard. Betrokkene werd derhalve ten onrechte ingeschreven in de bevolkingsregister en zijn identiteitskaart voor vreemdelingen dient ingetrokken te worden aan de hand van een bijlage 37.

In bijlage voeg ik tevens de beslissing van bureau 9/3 humanitair die op 17/05/2006 aan betrokkene werd betekend. Gelieve op te merken dat aan betrokkene nog het bevel dient betekend te worden zoals gevraagd in deze beslissing.”

Daar uit voorafgaande blijkt dat de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen werd en de burgemeester de beslissing enkel via fax ter kennis gebracht heeft, dient de tweede verwerende partij, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen, buiten zaken te worden gesteld met betrekking tot de bestreden beslissing. Ter terechtzitting verklaren de aanwezige partijen zich akkoord dat de gemeente Boom buiten zaken wordt gesteld.

2.2. De verzoekende partij preciseert ter terechtzitting dat waar het verzoekschrift de weigering van een *‘verblijfskaart’* vermeldt wel degelijk de identiteitskaart voor vreemdelingen wordt bedoeld.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan. De verwerende partij meent dat de aangeduide *‘bestreden beslissing’* geen beslissing is die genomen werd bij toepassing van artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet.

3.1.1. Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing niet een loutere modaliteit is van het al dan niet toekennen van een verblijfsrecht, wijst de Raad de verzoekende partij erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. De verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang indien de eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing haar een direct en persoonlijk voordeel verschaft.

In casu betreft het voorwerp van de vordering de weigering van afgifte van een identiteitskaart voor vreemdelingen. Een dergelijke kaart wordt afgegeven wanneer een vreemdeling over een verblijfsstatuut beschikt. Indien een vreemdeling niet over een verblijfsrecht beschikt wordt een dergelijke kaart niet uitgereikt. Daargelaten de vaststelling dat de afgifte van een identiteitskaart voor vreemdelingen een loutere modaliteit is van een positieve beslissing tot toekenning van een bepaald verblijfsstatuut en geen uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten en de

vordering in die mate onontvankelijk is (cf RvS 13 maart 2002, nr. 104 622), zet de verzoekende partij niet uiteen welke verblijfsrecht ze genoot.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 6 december 2005 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het oude artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Deze aanvraag werd echter op 5 mei 2006 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de bevoegde minister. Deze beslissing wordt op 17 mei 2006 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de verzoekende partij een verblijfsrecht gekregen heeft of gemachtigd werd tot verblijf.

Ter terechtzitting, gevraagd naar haar belang, kan de verzoekende partij niet preciseren op basis van welk recht zij in het bezit gekomen is van een "verblijfskaart", zijnde een identiteitskaart voor vreemdelingen. De verzoekende partij stelt hierover onwetend te zijn. De verzoekende partij meent dat het tijdelijk bezit van een identiteitskaart voor vreemdelingen haar een 'verworven recht' geeft. Uit het tijdelijk en op beperkte wijze bezitten van een identiteitskaart voor vreemdelingen, zoals in casu, die per vergissing werd afgegeven, kan niet automatisch een verblijfsrecht afgeleid worden. De verzoekende partij toont niet aan een aanvraag tot verblijf te hebben ingediend en een verblijfsrecht verkregen te hebben. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij een verblijfsrecht ingetrokken heeft.

Bijgevolg ontbreekt de verzoekende partij het vereiste belang om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen, daar de vernietiging van de bestreden beslissing haar geen direct en persoonlijk voordeel verschaft, nu de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze een verblijfsrecht heeft op basis waarvan een identiteitskaart voor vreemdelingen uitgereikt kan worden. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en negen door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN